

משרד החקלאות ופיתוח הכפר

תכנית משרדית להפחתת הנטל הרגולטורי

יבוא מיני דגים חיים

דצמבר 2016

משרד החקלאות ופיתוח הכפר

תכנית משרדית להפחתת הנטל הרגולטורי

יבוא מיני דגים חיים

דצמבר 2016

אושר על ידי הרגולטור : ניר פרוימן,
מנהל אגף בכיר לדיג וחקלאות מים

אושר לביצוע על ידי שלמה בן אליהו,
מנכ"ל משרד החקלאות ופיתוח הכפר

עורכים :

טל שמחה וגיא מור, תחום מדיניות רגולציה – החטיבה למחקר, כלכלה
ואסטרטגיה

תקציר מנהלים

מסמך זה הוא תכנית ביצועית של משרד החקלאות ופיתוח הכפר להפחתת הנטל הרגולטורי ברגולציה על יבוא מיני דגים חיים. יבוא של דגים חיים לישראל חייב באישור מאגף הדיג, בכדי לוודא שמין הדג לא יפגע בדגה ובסביבה הטבעית.

במסגרת התכנית יפעל המשרד לצמצום חובות בירוקרטיות ולשיפור האכיפה.

במוקד התכנית רפורמה לביטול משטר הנפקת הרישיונות עבור דגים ממינים מוכרים ומעבר לנורמה פשוטה וברת אכיפה. במקום חובת הרישיון, תפורסם בתקנות רשימת מיני דגים שיבואם לישראל מותר, יבואנים לא ידרשו לקבל אישור מראש ליבוא של אותם מינים. ביטול משטר הרישיונות יאפשר לרגולטור להקדיש יותר משאבים לפיקוח ולאכיפה. כך גם תשתפר הזמינות של הרגולטור עבור הציבור.

בנוסף, האיסור על יבוא מינים אסורים יורחב מאיסור על יבוא, לאיסור על יבוא ואחזקה. כך מערך הפיקוח של הרגולטור יוכל לבצע פעולות פיקוח ואכיפה בכל רחבי ישראל, בנוסף על הפיקוח המבוצע בנמלי הכניסה לישראל. גם צעד זה יביא לחיזוק האכיפה וימנע עיכוב של משלוחים – אשר עלול לגרום נזק רב לדגים במשלוח.

בכדי למנוע עיכוב של משלוחים, יצומצם מספר הגורמים המעורבים בתהליך. הרגולטור יחדל להיעזר ברופאים ווטרינרים לצורך בדיקת מין הדג ומשרד הבריאות לא יידרש עוד לבצע בדיקות בדגים המיועדים לגידול, נוי ומחקר (אשר נבדקים ממילא על ידי משרד החקלאות ופיתוח הכפר).

הרגולטור ינקוט בשורת צעדים לצמצום דרישות בירוקרטיות ולהגברת השקיפות בתהליכים השונים שבאחריותו.

בסך הכל, התכנית צפויה להפחית את העלויות הבירוקרטיות הישירות הכרוכות ברגולציה על יבוא של מיני דגים חיים ב-68.6%. העלויות הישירות מהוות אך חלק קטן מן העלויות שהרגולציה משיטה על המשק. התכנית המשרדית תביא להפחתה גם בעלויות עקיפות שלא כומתו.

תוכן עניינים

3	תקציר מנהלים
4	רקע כללי
4	חלק א' – פעילות הרגולטור
10	חלק ב' – סיכום השיח מול בעלי העניין
11	חלק ג' – תכנית המשרד להפחתת הנטל הרגולטורי
18	נספח א' – כימות הפחתת עלויות רגולציה
19	נספח ב' – פירוט העומסים הרגולטורים שקיבלו במסגרת התכנית
24	נספח ג' – פירוט העומסים הרגולטורים שלא קיבלו מענה במסגרת התכנית
26	נספח ד' – תכנית עבודה לביצוע התכנית המשרדית להפחתת הנטל הרגולטורי

רקע כללי

בעקבות החלטת ממשלה מס' 2118, מתאריך 22.10.2014, שעניינה 'הפחתת הנטל הרגולטורי', נדרשים כלל משרדי הממשלה לבצע תכניות להפחתת הנטל הרגולטורי. מסמך זה מציג את עיקרי הנושאים שעלו בתהליך ואת תכנית משרד החקלאות ופיתוח הכפר ("משרד החקלאות" או "המשרד") להפחתת הנטל על הציבור בתחום יבוא מיני דגים חיים.

תכנית זו גובשה על ידי הרגולטור ותבוצע על ידו בכפוף לכל דין.

חלק א' – פעילות הרגולטור

א. האינטרס הציבורי ועיקרי הפעילות של הרגולטור בתחום

1. האגף לדיג ולחקלאות מים במשרד החקלאות ("הרגולטור") מוסמך, בין היתר, להנפיק אישורים ליבוא מיני דגים חיים לישראל. במסמך זה המונח "דגים" מתייחס לכלל היצורים הימיים.
2. האינטרס הציבורי עליו אמון הרגולטור בכל הנוגע ליבוא מיני דגים חיים הוא הגנה על הדגה בישראל, כמערכת אקולוגית מאוזנת, מפני מינים חדשים שיפגעו במרקם האקולוגי. יבוא של דגים חיים יוצר סיכון שמינים חדשים יפגעו באוכלוסיית הדגים המקומית. תפקידו של הרגולטור למנוע חדירת מיני דגים העלולים לגרום נזק לדגה ולסביבה הטבעית. דגים שאינם חיים לא מסכנים את הסביבה האקולוגית ולכן הרגולטור לא מפקח על היבוא שלהם.

3. פעילות הרגולטור נועדה למנוע השתלטות של מינים פולשים על ביוטופים מקומיים, תחרות על מקורות מזון טבעי והעברת מחלות. כניסת מינים חדשים של דגים חיים עלולה לשבש את יציבות המערכת האקולוגית ולפגוע משמעותית במשאב הדגה הטבעי והחקלאי. התרחיש המרכזי מולו פועל הרגולטור הוא זליגה של דגים חיים לנחלים, לכנרת, לים התיכון ולים סוף. חדירה לא מבוקרת של מינים לא מקומיים לאגם הכנרת היא תרחיש חמור במיוחד, כיוון שערעור המערכת האקולוגית בכנרת עלול לפגוע גם באיכות מי השתייה ובמשק המים.

4. בהתאם, אלו הסיכונים העיקריים שפעילות הרגולטור מיועדת למנוע:

4.1 פגיעה במערכת האקולוגית הימית;

4.2 פגיעה בענפי חקלאות המים;

4.3 פגיעה במקורות מים טבעיים (כנרת, הים התיכון, נחלים) כתוצאה משיבוש המערך האקולוגי.

ב. הבסיס החוקי לפעילות

5. הרגולטור מוסמך לפעול בתחום היבוא מתוקף פקודת הדיג, 1937 ("הפקודה"). הפקודה מקנה לרגולטור (המוגדר בפקודה כ"לפקיד הדיג הראשי") סמכויות הנוגעות להסדרת תחום הדגה בישראל.

6. תקנות הדיג, 1937 ("התקנות"), קובעות את החובה לקבל רישיון ליבוא דגים חיים מאת הרגולטור ומסמיכות אותו לפקח ולקבוע תנאים ומגבלות על יבוא דגים חיים או ביצי דגים.

7. מכוח התקנות הרגולטור פרסם הנחיות ליבוא של דגים, אלמוגים, אצות וחסרי חוליות לישראל. ההנחיות מפורסמות באתר האינטרנט של הרגולטור. ההנחיות מפרטות בעיקר את תהליך הגשת הבקשה ליבוא ולא את תוכן הדרישות הרגולטוריות, שנוגעות להרכב המאזן האקולוגי בישראל.

8. בנוסף, מכוח חוזרי מנכ"ל שפרסם מנכ"ל משרד החקלאות, ניתנים פטורים ממכס ושיעורי מכס מופחתים בכפוף לתנאים שונים. מספר חוזרי מנכ"ל מעניקים הטבה מכסית ביבוא של דגים חיים למטרות מאכל או גידול ורבייה, בתנאי שהדג לא נידוג בישראל ובים התיכון. בקשות להטבה מכסית בנושא זה מועברות לרגולטור בכדי שיאשר שמין הדג המיובא אינו נידוג בישראל.

ג. תיאור פעילות הרגולטור

1.1. רישיונות הניתנים על ידי הרגולטור

9. בהקשר של יבוא דגים מעניק הרגולטור רישיון יחיד – רישיון ליבוא דגים חיים שתוקפו לחצי שנה. משטר הפיקוח מותאם למטרת היבוא: יבוא למטרת מחקר; יבוא למטרת גידול ורבייה; יבוא למטרת מסחר.

10. משטר הפיקוח על היבוא מבוסס על "רשימה לבנה" של מיני דגים שמותר לייבאם לישראל. מדובר במיני דגים שמצויים בישראל או שלא נשקפת מהם סכנה. חלק מן המגבלות על יבוא מיני דגים נוגעות גם ליעד אליו מגיעים הדגים. למשל, חלק ממיני דגים מציבים איום אם יפלו לכנרת ולכן יבואם מותר רק אם הם יגיעו למרכז או לדרום הארץ. דוגמא נוספת היא הבחנה בין רמת הסיכון לפי היעד של הדגים. גני חיות נחשבים

ליעד בטוח יחסית – בשל הרמה המקצועית שלהם ומעט פעולות של הכנסה והוצאה של דגים (כל פעולה כזו מגדילה את הסיכון לזליגה של דגים אל הטבע). מנגד, חקלאים המגדלים דגים או סוחרים אשר משנעים דגים, מוגדרים כקהל יעד מסוכן יותר מבחינת ההתכנות שדגים יזלגו לטבע.

11. עקרונית, ניתן לחלק את מיני הדגים השונים לשלוש קבוצות:

11.1. "רשימה לבנה" – כוללת דגים שנבחנו ואושרו על ידי הרגולטור ומותר ליבא אותם לישראל. רשימה זו מפורסמת על ידי הרגולטור;

11.2. "רשימה שחורה" – כוללת דגים שנבחנו על ידי הרגולטור ונפסלו ליבוא לישראל. רשימה זו לא מפורסמת כיום;

11.3. יתר מיני הדגים – מיני דגים אחרים שטרם נבחנו ולכן לא התקבלה החלטה בעניינם.

12. כיום כל יבואן נדרש להגיש בקשה לרישיון יבוא מהרגולטור כתנאי ליבוא. השלבים המרכזיים בתהליך:

12.1. קבלת רישיון יבוא:

12.1.1. אם מין הדג מופיע ברשימה הלבנה, ניתן אישור מהרגולטור ללא צורך בשלבים נוספים. הרגולטור לא מציב תנאים מקדימים ממבקשי הרישיון, ורק בודק אם מין הדג מופיע ברשימה הלבנה. תהליך הנפקת הרישיון אינו כולל בדיקות נוספות פרט לכך שמין הדג שדווח על ידי היבואן מופיע ברשימה הלבנה. הרגולטור מנפיק רישיון ליבואן לתקופה של חצי שנה ולמספר בלתי מוגבל של משלוחים;

12.1.2. אם מין הדג אינו מופיע ברשימה הלבנה, הרגולטור בוחן האם ניתן ליבא את מין הדג: האם הדג מצוי בישראל והאם כניסתו תסכן את המערכת האקולוגית. הבחינה נעשית על ידי ועדת מומחים (ידועה גם כ"וועדת אינטרדוקציה") שהרגולטור מכנס מעת לעת. בוועדה חברים מומחים מן האקדמיה ומגופים ממשלתיים (למשל מרשות הטבע והגנים). ועדת המומחים בוחנת האם המין קיים בישראל, מה תהיה השפעת המין אם יכנס לישראל ומנתחת את הסיכונים הכרוכים במתן רישיון יבוא למין שאינו מקומי. הוועדה גם בוחנת האם לבצע שינויים ועדכונים ברשימה הלבנה של דגים שיבואם מותר. דיוני הוועדה הם כלי לניהול הסיכונים והחלטותיה מהוות המלצה לרגולטור בנושאים אלו – גם בהקשר של בקשה ספציפית וגם לעניין עדכון הרשימות ונהלי הרגולטור;

12.1.3. אם מדובר בדג או באורגניזם החי במים מלוחים – היבואן נדרש על ידי רשות הטבע והגנים במשרד להגנת הסביבה ("רט"ג") להעביר לרט"ג את הבקשה לפני שהרגולטור יעניק לו רישיון יבוא. רט"ג מופקדת על אינטרס ציבורי אחר (מניעת סחר וצייד של בעלי חיים מוגנים בישראל) והיא בוחנת שיקולים אחרים ומטילה מגבלות לשם השגת מטרות שונות מאלו של הרגולטור.

12.2. פיקוח וביקורת – הרגולטור מבצע ביקורת ופיקוח בנמלים מהם מגיע הטובין (בעיקר נתב"ג). הרגולטור דורש מן היבואנים ליידע אותו מראש על מועד הגעת המשלוח ועל מיני הדגים שכלולים בו. על פי ההודעה המוקדמת הרגולטור מבצע את הבדיקות בנמל ויכול להחליט, על בסיס הערכת סיכונים, האם יש צורך בביצוע בדיקות ביחס לכל משלוח. ההחלטה מבוססת על מגוון קריטריונים, דוגמת מין הדג, מקור היבוא (מדינה וספק), זהות היבואן וההיסטוריה שלו. קריטריונים אלו מסייעים לרגולטור להעריך את חומרת הסיכון ואת ההסתברות להתממשות הסיכון שמציב כל משלוח. מכיוון שזיהוי מיני

הדגים דורש מומחיות, כיום ישנו רק איש מקצוע אחד אשר כשיר לבצע את הפיקוח. פתיחת האריזות בהן מובלים הדגים עלולה לגרום למותם ולפגיעה בהם. לכן הרגולטור נוקט במשנה זהירות ומפעיל סמכות זו במשורה והיכן שנדרש על פי הערכת הסיכונים המקצועית שלו.

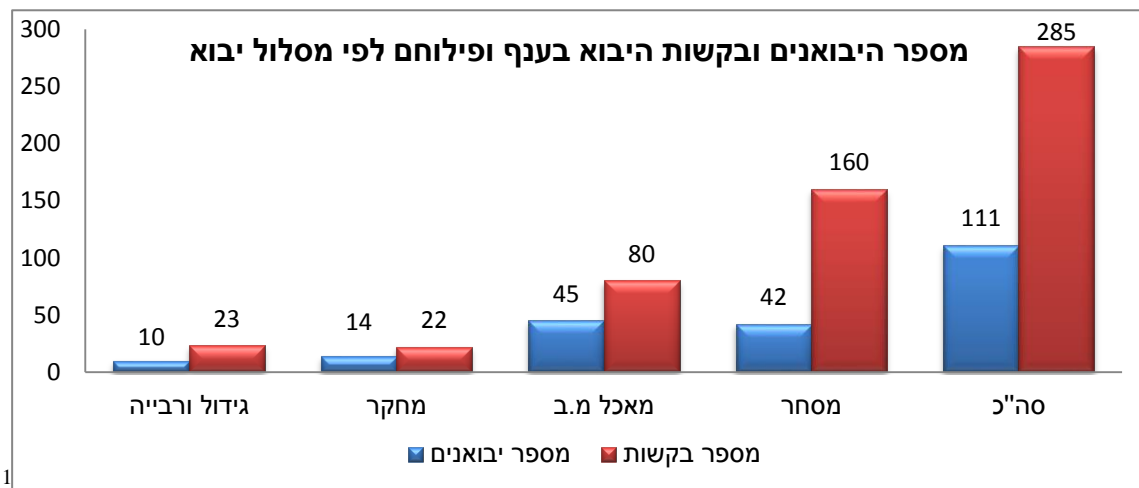
2.ג. מאפיינים נוספים של הרגולטור ושל ממשקי העבודה שלו

13. לרגולטור תפקיד נוסף, במסגרתו הוא מסייע לשלטונות המכס. בישראל קיימים מכסים שנועדו להגן על הדיג ועל חקלאות המים המקומית. לכן המכסים מוטלים על מיני דגים הגדלים ונדוגים בישראל. הרגולטור הוא הסמכות המקצועית הממליצה לרשות המסים אם מין מסוים של דגים אינו נדוג בישראל ולכן הוא יהיה פטור ממכס. בשונה מכל האמור לעיל, בהקשר זה לא מדובר על דגים חיים, אלא על דגים המיועדים למאכל והאינטרס הציבורי עליו מופקד הרגולטור הוא הגנה על החקלאות המקומית באמצעות מערך התמיכות העקיפות (מכסי מגן). בפועל הרגולטור מהווה גם גורם מקצועי מייעץ המסייע בידי רשות המסים לבחינת הפטורים ממכס ולהבטחת מהימנות הדיווח של היבואנים הנהנים מן ההטבה המכסית (לעיתים הרגולטור מתבקש לבדוק האם הדג אכן משתייך למין עליו הצהיר היבואן).

14. על מנת לקבל אישור מהרגולטור לפטור ממכס על יבוא דגי מאכל ("מ.ב.") על היבואן לוודא שהדגים לא נדוגים בישראל או בים תיכון, ולא מופיעים כפריט מכס בספר המכס. לאחר מכן יש להגיש לרגולטור בקשה המפרטת את מין הדג. הרגולטור בודק שהדג מופיע ברשימה של דגים שאינם נדוגים בישראל ומעניק על כך אישור. את אישור הרגולטור יש להעביר למרכז לסחר חוץ במשרד החקלאות (אשר ממונה על הפן הכלכלי של יבוא תוצרת חקלאית לישראל) על מנת לקבל את ההטבה.

15. אפיון קהל היעד ופילוח הבקשות לפי מטרת היבוא:

תרשים מס' 1 מציג את מספר היבואנים ומספר הבקשות בענף לפי חלוקה למסלול יבוא (כל הנתונים מתייחסים לשנת 2015). ניתן לראות שהיבוא למטרות מסחר מתאפיין בריכוזיות נמוכה ובפעילות רבה (יבואן אחד על כל ארבע בקשות בממוצע) בהשוואה ליבוא למטרות גידול ורבייה (יבואן אחד על כל שתי

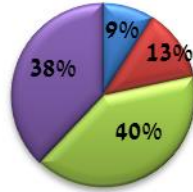
(בקשות).

15.1. **תרשים מס' 2** מציג את המסלולים לפי שיעור הבקשות בכל מסלול.

15.2. **תרשים מס' 3** מציג את המסלולים לפי שיעור היבואנים בכל מסלול.

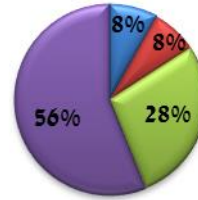
¹ כל התרשימים מתבססים על נתונים שהתקבלו מהרגולטור.

תרשים 3: מספר היבואנים לפי מסלול יבוא

■ גידול ורבייה ■ מחקר ■ מאכל מ.ב. ■ מסחר

תרשים 2: מספר הבקשות לפי מסלול יבוא

■ גידול ורבייה ■ מחקר ■ מאכל מ.ב. ■ מסחר

16. לרגולטור זיקה לרגולציה בינלאומית – אמנת סייטס (CITES) המסדירה סחר בין לאומי במינים מוגנים. רט"ג אחראית למילוי אחר הוראות האמנה והיא עושה כן בתיאום עם הרגולטור.

17. בשנים האחרונות התרחשו שתי מגמות חדשות בפעילות הרגולטור:

17.1. במהלך השנים האחרונות נעשה ניסיון של הרגולטור לייעל את עבודתו מול קהל המפוקחים. מהלך זה בוצע על ידי שימוש בטופס מקוון להגשת בקשות לרישיון ליבוא, פרסום רשימה לבנה בה מופעים מיני הדגים המותרים ליבוא לישראל ושיתוף קהל המפוקחים בתהליכי קבלת ההחלטות באשר למדיניות הרגולטורית. בנוסף, הרגולטור ערך תיקון מקיף לתקנות הדיג (שבמקור הן תקנות מנדטוריות מיושנות), במטרה להתאים ולעדכן אותן.

17.2. כפי שצוין לעיל, עצם תהליך הפיקוח (פתיחת ארגזים ובדיקת הדגים) יכול להוביל לתמותה של דגים ולפגוע באופן קשה במפוקחים. לכן, הרגולטור בחן שינוי של מדיניות הפיקוח, במטרה להוסיף פעילויות ניטור דגים בארץ, למשל בנקודות ממכר. השינוי כרוך בתיקון תקנות הדיג, בכדי שיסמיכו את הרגולטור לפקח על יבוא דגים חיים לא רק בנמל היבוא אלא בכל שטחי המדינה. לפי הגורמים המקצועיים אצל הרגולטור, צעד זה יחזק משמעותית את האכיפה וההרתעה ויחסוך עלויות ונזקים רבים למפוקחים.

ד. רגולציה ורגולטורים משיקים

18. לרגולטור ממשק עם חמישה גופים שונים:

18.1. השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות – בכל הנוגע למחלות דגים;

18.2. רט"ג – בכל הנוגע לדגים ואורגניזמים החיים במים מלוחים. הכרזת גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה (ערכי טבע מוגנים), התשס"ה-2005, שפורסמה מכוח חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, קובעת חובה לקבל רישיון לצורך סחר במינים מסוימים. כאמור לעיל, רט"ג אחראית על אינטרס ציבורי שונה מזה המוסדר על ידי הרגולטור. יבואן של דגים חיים נדרש לעמוד בדרישות של שני הגורמים וייתכן שרגולטור אחר יתיר את היבוא והשני לא – בשל פגיעה באינטרס עליו הוא מופקד;

18.3. רשויות המכס – בכל הנוגע למכסי יבוא;

- 18.4. אגף סחר חוץ במשרד החקלאות – בכל הנוגע לפטורים ממכסי יבוא ;
- 18.5. משרד הבריאות – בכל הנוגע ליבוא רכיכות וחסרי חוליות למטרות גידול ורבייה.
19. במסגרת יבוא של דגים חיים שלא למטרות מאכל (מסחר, גידול ומחקר) המשלוח נבדק על ידי הרגולטור ועל ידי השירותים הווטרינריים. במסגרת יבוא של דגים חיים למטרות מאכל (מקרים נדירים וזניחים) המשלוח נבדק על ידי הרגולטור ועל ידי משרד הבריאות. במקרים מסוימים יש צורך ברישיונות גם מרטי"ג, אשר מונפקים על ידי מערכת רגולטורית נפרדת לצורך הגנה על אינטרסים אחרים.

חלק ב' – סיכום השיח מול בעלי העניין

20. השיח מול בעלי העניין בוצע על ידי תחום מדיניות רגולציה בשלושה שלבים. בשלב הראשון התבקשו בעלי העניין למלא שאלונים שמטרתם זיהוי עומסים רגולטורים. בשלב השני נערך שולחן עגול שכלל דיון על התהליך והעומסים בהם נתקלו היבואנים. בשלב השלישי נערכו ראיונות ופגישות השלמה. מיפוי העומסים נעשה לפי המדריך הממשלתי להפחתת הנטל הרגולטורי.
21. להלן תיאור תמציתי של תהליך איסוף המידע בציר בעלי העניין.
22. תחילה נעשה מיפוי של בעלי העניין הרלוונטיים. נמצא שבעלי העניין שמושפעים מן התהליך הם יבואנים של דגי נוי למטרות מסחר, מחקר, גידול ורבייה ועמילי מכס הבקיאים בתהליכי העבודה בנמל.
23. לאחר זיהוי המאפיינים המרכזיים של בעלי העניין יחד עם הרגולטור, נעשתה פנייה באמצעים הבאים:
- 23.1. בחודש פברואר 2016 פורסמו שני קולות קוראים;
- 23.2. פנייה יזומה ליבואנים, סוחרי דגים וחקלאים על בסיס נתונים של הרגולטור וכן לארגונים מייצגים;
- 23.3. פניה עקיפה לבעלי עניין, בסיוע איגוד לשכות המסחר, בכדי לייצר תמהיל מגוון.
24. תחום מדיניות רגולציה הפיץ שאלוני מיפוי עומסים לבעלי העניין, בהם התבקשו לתאר תהליכים רגולטורים מרכזיים, את מידת ההכבדה שכרוכה בהם, עומסים ברגולציה ואפשרויות להפחתת העומסים.
25. ביום 4.5.2016 התקיים במשרד החקלאות בבית דגן, שולחן עגול בנושא יבוא מיני דגים. המפגש נערך בהשתתפות תחום מדיניות רגולציה במשרד, ובעלי עניין.
26. במהלך החודשים אפריל ומאי 2016 נערכו פגישות וראיונות השלמה עם מספר בעלי עניין, על מנת להשלים את התמונה בכל הנוגע לעומסים ולסיבותיהם.
27. העומסים שזוהו במסגרת השיח עם בעלי העניין מוצגים במסגרת רשימת העומסים בנספח ב' של התכנית המשרדית.

חלק ג' – תכנית המשרד להפחתת הנטל הרגולטורי

א. פרטי התכנית המשרדית להפחתת הנטל הרגולטורי

28. במוקד התכנית רפורמה מקיפה של משטר הרישיונות. הרגולטור יעבור ממשטר המבוסס רישיונות מראש למשטר המבוסס נורמות ואכיפה חכמה וגמישה. מטרות הרפורמה הן חיזוק מנגנון הפיקוח והאכיפה ובמקביל צמצום הנטל הבירוקרטי. הרגולטור יפחית את העומס שנוצר בשל הנפקת הרישיונות, ירחיב את הבידוק בנמלים ויוסיף על כך גם פיקוח בנקודת הממכר. באמצעות הפניית משאבים מפעילות בירוקרטית של מתן רישיונות לפעילות פיקוח, הרגולטור יוכל להגביר את הפיקוח בנמלים תוך שיפור איכות השירות למפוקחים (בעיקר צמצום זמני המתנה).

29. ביטול משטר הרישיונות ומעבר לנורמה מחייבת וברת אכיפה וענישה

29.1. כיום יבוא דגים חיים טעון קבלת רישיון מראש, משטר הרישיונות מייצר בירוקרטיה ומעמיס הן על היבואנים והן על המערכת הממשלתית.

29.2. כאמור, ניתן לסווג את מיני הדגים לשלוש קבוצות – מינים המנויים ברשימה הלבנה (מינים מותרים ביבוא), מינים המנויים ברשימה השחורה (מינים אסורים ביבוא) ומינים שטרם נבדקו. למרות שהרשימה הלבנה כוללת מספר רב של מיני דגים שהרגולטור מצא שיבואם אינו מסכן את האינטרס הציבורי המוגן, הוראות החוק מחייבות את היבואנים לבקש ולקבל מהרגולטור רישיון גם ליבוא של המינים המופיעים ברשימה הלבנה.

29.3. השינוי המהותי במסגרת התכנית הוא ביטול חובת הרישיון עבור מינים שמופיעים ברשימה הלבנה, לצד עדכון מקצועי של הרשימה הלבנה שיכלול הרחבה שלה (תהליך שמתבצע בשנים האחרונות והשלמתו מותנית בתיקון התקנות). למרות ביטול חובת הרישיון עבור המינים שמופיעים ברשימה הלבנה, הרגולטור ימשיך לבצע פיקוח בנמלים וימשיך להיות מודע לכל משלוחי הדגים המגיעים לארץ. נושא זה מוסבר ומפורט בצעדים הבאים.

29.4. ביחס לדגים המופיעים ברשימה הלבנה (אשר מהווים את ליבת העיסוק של הרגולטור ושל השוק) הרגולטור יעבור ממשטר של מתן רישיונות למשטר של נורמה מחייבת וברת אכיפה. הרגולטור יפרסם כללים ברורים בנוגע לדרישות היבוא של מיני הדגים המותרים והאסורים (באמצעות רשימה לבנה ורשימה של דגים אסורים ביבוא). בכך תקבע נורמה מחייבת. יבוא בניגוד לנורמה יגרור השמדת המשלוח ונקיטה בסנקציות כלפי היבואן.

29.5. השינוי המוצע לא צפוי להפחית את ההגנה על האינטרס הציבורי. שינוי זה מבוסס על בחינה מקצועית של המצב הקיים והערכת סיכונים, במסגרתה נמצא שהחובה לקבל רישיון, שמעוגנת בתקנות הדייג המנדטוריות, אינה נחוצה כדי להגן על האינטרס המוגן. הגנה על האינטרס המוגן לא מושגת על ידי הנפקת הרישיונות, אלא באמצעות בדיקה מקצועית של מיני הדגים והחלטה אם חדירתם לישראל תגרום לנזק למערכת האקולוגית בעת עדכון הרשימות ובאמצעות פיקוח בנמלים. לפיכך, ביטול חובת הרישיון עבור דגים שנבדקו ונמצאו בטוחים (ולכן מנויים ברשימה הלבנה) אינו מגדיל במאום את הסיכון לאינטרס הציבורי המוגן. עוד יוער כי הדגים המנויים ברשימה הלבנה מיובאים באופן תדיר כבר היום, כך שאם יבואם היה מסב נזק סביבתי חמור – הרי שהוא נגרם זה מכבר. אלא שזה אינו המצב, והדגים שמנויים ברשימה הלבנה בטוחים ליבוא לישראל.

29.6. נדגיש שגם היום הרישיונות מונפקים רק על בסיס בחינה שמין הדג המבוקש משתייך לרשימה הלבנה. לכן ביטול חובת הרישיון עבור הדגים שמופיעים ברשימה הלבנה לא יביא לפגיעה בהגנה על האינטרס המוגן, אלא רק יבטל הליך בירוקרטי. עם ביטול החובה לקבל רישיון, ניתן יהיה להקדיש יותר משאבים לפיקוח מקצועי ולבדיקת המשלוחים.

29.7. לצורך כך יבוצע תיקון בתקנות. התיקון יכלול:

29.7.1. הוספת מיני דגים שנבדקו על ידי ועדת האינטרודוקציה ונמצא שאינם מאיימים על המערכת האקולוגית בישראל (באופן מוחלט או בכפוף לתנאים), במסגרת תיקון התקנות ובהתאם למדיניות של ניהול סיכונים. הרגולטור מעריך כי צעד זה ירחיב את סוגי הדגים המותרים ליבוא ברשימה בערך פי חמש. לאחר התיקון הרשימה הלבנה תופיע בתוספת השלישית לתקנות.

29.7.2. הוספת הוראה כי החובה לקבל רישיון יבוא לא תחול על דגים מן המינים שמופיעים בתוספת השלישית לתקנות. בתוספת יופיעו מיני דגים שנבדקו ונמצא שאינם מאיימים על המערכת האקולוגית בישראל. כך יוענק אישור עקרוני ליבוא את אותם מיני דגים ללא צורך בקבלת רישיון מראש מהרגולטור, בכפוף לפיקוח ולאכיפה בנמלים.

29.7.3. צעד זה יבטל כמעט לחלוטין את הצורך בקבלת רישיון יבוא מן הרגולטור, כיוון שמיני הדגים שמיובאים לארץ באופן סדיר ותדיר יזכו לפטור מן הרישיון. זהו מהלך של העברת האחריות מן הרגולטור אל היבואן, כחלק מביטול התהליך הבירוקרטי.

29.7.4. סמכותו של הרגולטור להנפיק רישיונות יבוא לא תבוטל לחלוטין. מבחינה פורמלית, כל יבוא יהיה חייב ברישיון, אך דגים שיופיעו ברשימה הלבנה, שבתוספת השלישית לתקנות, יהיו פטורים מחובת הרישיון. ביטול מוחלט של חובת הרישיון והסתמכות רק על התוספות לתקנות היה מחייב תיקון של התקנות כדי לאפשר למינים חדשים להיכנס לישראל. מצב זה אינו רצוי ומתאפיין בהיעדר גמישות. גם לאחר ביצוע הרפורמה, תמשיך ועדת האינטרודוקציה של הרגולטור לדון בבקשות ליבוא מינים חדשים ולאחר מכן ניתן יהיה להוסיף אותן לתוספת השלישית. מכיוון שעדכון התקנות עלול לארוך זמן, בתקופת הביניים עד לתיקון התקנות והפרסום ברשומות, יעניק הרגולטור רישיון יבוא ואחזקה עבור המינים החדשים שיאושרו. פתרון זה ימנע עיכוב בכניסת ההחלטה לתוקף. בנוסף, הרישיון יאפשר לרגולטור לנטר באופן מוגבר יבוא של מינים חדשים בתקופת המעבר. מדובר במנגנון עבור מינים חדשים ועבור מקרים חריגים בלבד, שכן דרך המלך תהיה שמינים לא מסוכנים יופיעו בתוספת השלישית לתקנות.

29.7.5. הרחבת הנורמה מאיסור על יבוא שלא כדין, לאיסור על יבוא או החזקה שלא כדין. מהלך זה יאפשר לרגולטור לבצע אכיפה לא רק בנמל הכניסה אלא בכל שטחי מדינת ישראל. בכך תורחב סמכות האכיפה של הרגולטור והוא יוכל לבצע פעולות פיקוח בעשרות רבות של אתרים בכל שטחי מדינת ישראל. מעבר לחיזוק האכיפה, תיקון זה יאפשר לרגולטור להסיט חלק מהבדיקות לאתרים אחרים ובכך לצמצם את הנזקים שנגרמים בשל עומס הבידוק בנמלים, והכל על בסיס הערכת סיכונים מקצועית – כפי שהרגולטור פועל כיום.

29.8. צמצום הבירוקרטיה הכרוכה במתן רישיונות ליבוא דגים המופיעים ברשימה הלבנה תועיל במישרין למפוקחים, ואף תסייע לחזק את מערך הפיקוח. בשל הצורך לטפל בהנפקת רישיונות ובטיפול שוטף בפניות בהקשר זה, המפקח של הרגולטור לא יכול כיום להקדיש את כל זמנו לפעולות פיקוח בשטח.

באמצעות הפטור מחובת רישיון, המפקח של הרגולטור יתפנה לעסוק באופן נרחב בהרבה בפעולות פיקוח. כך הרפורמה גם תפחית את העלויות לציבור וגם תשפר את ההגנה על האינטרס הציבורי המוגן.

29.9. הרגולטור יחזק את ניהול הסיכונים במסגרת משטר הפיקוח שלו. במסגרת זו הרגולטור יאתר את הקריטריונים שיוצרים סיכון ומאפיינים משלוחים מסוכנים, למשל: זהות היבואן, מדינת המוצא, היקף המשלוח, מועדים ומיני הדגים. הרגולטור יערוך ניתוח של הסיכונים וימקד את פעולות הפיקוח והאכיפה בהתאם לכך.

29.10. יש להדגיש כי התכנית לא תשפיע על רגולציה בתחומים אחרים – לא יבוטלו החובות לקבל רישיון יבוא מרגולטורים אחרים דוגמת השירותים הווטרינריים, רט"ג או משרד הבריאות. רגולטורים אלו אמונים על אינטרסים ציבוריים אחרים והם מנהלים תהליכי אסדרה נפרדים.

29.11. צעד זה בוצע במהלך שנת 2016. ביום 2.8.2016 הרגולטור ביצע צעד זה ובתיאום עם הלשכה המשפטית, הועברה לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת הצעה לתיקון התקנות בהתאם למפורט כאן. ביום 8.9.2016 אישרה ועדת הכלכלה של הכנסת את התיקון לתקנות.

29.12. במקביל לתיקון התקנות יבוצע תיקון בצו יבוא חופשי, התשע"ד-2014 ("צו יבוא חופשי"). בפרק 03 בו מופיע אגף הדיג כגורם מאשר, יש לשנות את הגדרת הרשות המוסמכת, כך שייכתב: "אגף הדיג במשרד החקלאות, למעט המינים המופיעים בתוספת השלישית לתקנות הדיג, 1937". התיקון נדרש כדי להשיג תאימות ואחידות בין הוראות תקנות הדיג להוראות צו יבוא חופשי.

30. פרסום נהלים עדכניים, ברורים ופשוטים

30.1. נמצא שניתן לשפר את נהלי הרגולטור ולהפוך אותם לפשוטים ובהירים יותר.

30.2. הרגולטור יעדכן את הנוהל ויפרסם את הנוהל המעודכן באתר האינטרנט. בנוהל החדש, הרגולטור יסביר את האינטרס הציבורי, את הסיכונים והתרחישים ואת העקרונות שמנחים אותו בקביעת המדיניות בנוגע ליבוא מיני דגים. בנוסף, הנוהל יציג את תהליך היבוא עם דגש על הגורמים והשלבים שעל היבואן לעבור בתהליך. הנוהל החדש יפרט בצורה ברורה את כל דרישות הרגולציה, בהתאם לתהליך היבוא.

30.3. הרפורמה במשטר מתן הרישיונות צפויה לפשט משמעותית את התהליך ולכן גם הנוהל יהיה פשוט וברור יותר.

31. חידוד השקיפות והבהירות בהחלטות ועדת האינטרדוקציה

31.1. הרגולטור יפרסם רשימה שתכיל את כל מיני הדגים שנבחנו על ידי הרגולטור בעזרת ועדת האינטרדוקציה: מיני דגים חיים שאושרו ליבוא ומיני דגים חיים שנפסלו ואסורים ליבוא. במקרה של החלטה שלא לאשר יבוא דג ממין מסוים, הרשימה תכלול תמצית של הנימוק להחלטה זו ואת מועד ההחלטה. רשימה זו תתעדכן לאחר כל היועצות של הרגולטור בוועדת האינטרדוקציה.

31.2. פרסום הרשימה והנימוקים לפסילת יבוא יקנה ליבואנים ודאות בנוגע לבקשות שנדונו ונפסלו בעבר, ובכך יחסוך הגשה של בקשות "כפולות", שכבר נפסלו בעבר. הנימוקים יעזרו ליבואנים להבין כיצד פועלת הוועדה. הבנה טובה יותר מצד היבואנים תאפשר להם לסנן מראש בקשות חסרות סיכוי. בנוסף, על בסיס הנימוקים, היבואנים יוכלו להכווין את הספקים שלהם כדי לאסוף ולצרף לבקשה מידע רלוונטי שייעל את עבודת ועדת האינטרדוקציה.

32. קיצור זמני ההמתנה בנמלים

- 32.1. לרגולטור מפקח אחד שאחראי גם על חלוקת הרישיונות וגם על ביצוע הפיקוח והאכיפה. המפקח הוא בעל המקצוע היחיד בעל רמת מומחיות ומקצועיות בתחום של זיהוי מיני הדגים.
- 32.2. ביטול משטר הרישיונות יפנה את המפקח של הרגולטור כך שיוכל לעסוק רק בפעולות פיקוח ואכיפה.
- 32.3. על מנת שהמפקח יוכל להגיע במהירות אל הנמלים ולמנוע עיכובים, יש להקצות לו תקן רכב. ניידות גבוהה של המפקח חיונית בכדי להגיע במהירות לנמלים ולמעברי הגבול השונים. לאור השינוי במשטר הפיקוח, הוא יידרש להגיע לעשרות אתרי אחסנה וממכר בכל רחבי הארץ. לכן הכרחי לספק למפקח רמת ניידות גבוהה. זהו תנאי להפעלת פיקוח אפקטיבי ויעיל.
- 32.4. גורם נוסף לזמני ההמתנה בנמלים נובע ממהלך שלא צלח. כיום, הרופאים הווטרינרים שמוצבים בנמלים ומבצעים בדיקות ווטרינריות של טובין שונים, מסייעים לרגולטור באיפיון מיני דגים מיובאים. כיוון שהרופאים הווטרינרים לא הוכשרו בתחום זה, הם מתקשים לזהות את מיני הדגים ובפועל הניסיון לזהות את מין הדג (אשר כולל פניות שלהם לרגולטור) יוצר עיכובים. לכן, תופסק ההסתמכות על הרופאים הווטרינרים בנמלים וזיהוי מיני הדגים יבוצע על ידי המפקח המומחה של הרגולטור.

33. צמצום מספר הגורמים והשלבנים בתהליך

- 33.1. הרפורמה שמוביל הרגולטור (מעבר ממשטר רישיונות לנורמה מחייבת) תקצר שלב אחד בתהליך שעוברים היבואנים (קבלת רישיון מהרגולטור). כאמור, השינוי המשמעותי ביותר במישור הפיקוח הוא שחרור משאבים כדי להגביר את פעולות הפיקוח והאכיפה בשטח. בנוסף, הרגולטור ישפר את מתודולוגיית ניהול הסיכונים שלו כדי לאפיין בצורה טובה יותר את מחוללי הסיכון (בהיבטי חומרה והסתברות) בכדי לזהות מראש משלוחים אשר להם פוטנציאל סיכון – ולהקפיד שהם יבדקו עוד בנמל. מתודולוגיית ניהול הסיכונים תאפשר לרגולטור לזהות משלוחים ברמות סיכונים שונות כדי להתאים את היקף הבדיקות ואף לבצע פיקוח גם בנקודות הממכר או האחסנה (ובכך להבטיח פיקוח הדוק יותר בהשוואה למצב הנוכחי).
- 33.2. נמצא שהיבואנים נדרשים להודיע מראש על הגעת המשלוח לשני גורמים: לרגולטור ולשירותים הווטרינריים. בנושא זה זוהתה כפילות בין דרישת ההודעה המוקדמת של שני הגורמים. לכן, החובות יאוחדו ותבוטל החובה של היבואנים למסור לרגולטור הודעה מראש על המשלוח. במקום זאת, הרגולטור יסתמך על הדיווח של היבואן לשירותים הווטרינריים. בכדי לבטל את כפל הדיווח הוענקה לרגולטור גישה ליומן הבדיקות האלקטרוני של מחלקת יבוא-יצוא בשירותים הווטרינריים.
- 33.3. יומן הבדיקות של השירותים הווטרינריים מכיל מידע שהיבואן נדרש להעביר מראש לגבי כל משלוח: זהות היבואן, פרטי הטובין המיובאים ומועד ההגעה והבדיקה. כך הרגולטור יקבל את מלוא המידע הדרוש לו כדי לנטר את המשלוחים, בדיוק כמו שהיה עד כה. בנוסף, השימוש במערכת אחידה ומשותפת – לרגולטור ולשירותים הווטרינריים – יאפשר לבצע את הבדיקות של שני הרגולטורים במעמד אחד (דבר שיקל על היבואנים). צעד זה יאפשר לרגולטור להמשיך להפעיל את מערך הפיקוח שלו באופן מלא, תוך ביטול חובת דיווח כפולה של המפוקחים. צעד זה בוצע במהלך חודש אוגוסט 2016.

33.4. עומס נוסף זוהה בממשק שבין משרד החקלאות למשרד הבריאות. בשנה האחרונה נערכו תיקוני חקיקה כדי להעביר את האחריות הרגולטורית על רכיכות וחסרי חוליות המיועדים לגידול ורבייה, ממשרד הבריאות למשרד החקלאות. צו יבוא חופשי לא תוקן בהתאם ולכן רכיכות וחסרי חוליות המיובאים למטרות גידול ורבייה עדיין חייבים באישור שירות המזון במשרד הבריאות על מנת לשחרר מן הנמל. הרגולטור יפעל לתקן את צו יבוא חופשי בכדי להבטיח תאימות בין הוראות החקיקה. מאחר שמהותית לא מדובר על טובין המיועדים למאכל, אלא לגידול חקלאי, צו יבוא חופשי יתוקן בכדי להסיר את שירות המזון של משרד הבריאות כרשות מוסמכת לעניין יבוא רכיכות וחסרי חוליות למטרות גידול ורבייה (פרטי מכס – 03.06, 03.07, 03.08).

34. שיפור הזמינות של הרגולטור

34.1. בעלי העניין הצביעו על עומס בהיבט של זמינות מוגבלת של הרגולטור: לעיתים בעלי העניין ממתנינים עד לקבלת רישיון יבוא ולעיתים הם ממתנינים עד שהמפקח של הרגולטור יגיע לבדוק את המשלוח. בנמל. נראה שעומס זה נובע מכך שאותו אדם מבצע הן את הנפקת הרישיונות והן את הפיקוח בשטח. עומס זה צפוי להיפטר לחלוטין באמצעות הרפורמה של ביטול משטר הרישיונות. בעקבות הרפורמה, המפקח המקצועי לא יעסוק עוד בהנפקת רישיונות (למעט מינים חדשים שטרם עודכנו בתקנות) וזמנו יוקדש לפיקוח איכותי ומקצועי. הצורך לתת הבהרות יפחת משמעותי בשל ביטול התהליך הבירוקרטי מול הרגולטור. פרסום נהלים ברורים ומפורטים יאפשר צמצום של שאלות בקרב היבואנים בעת ביצוע תהליך היבוא.

34.2. הרגולטור ינהל רשימת תפוצה של היבואנים בכדי לעדכן באופן אקטיבי את היבואנים על כל שינוי רגולטורי. עדכון ציבור היבואנים בשינויים רגולטורים יחזק את הבהירות, השקיפות והוודאות בפעילות הרגולטור.

35. הארכת תוקף הרישיון

35.1. בעלי העניין התלוננו על עומס שנגרם בשל התוקף הקצר של רישיונות היבוא (שישה חודשים). עומס זה ייפתר עקרונית באמצעות ביטול משטר הרישיונות ומעבר לנורמה מחייבת ברת אכיפה וענישה.

35.2. הרגולטור יאריך באופן מיידי את תוקף הרישיונות המונפקים כיום לשנתיים. הארכה זו תקל על היבואנים עד לביצוע הרפורמה (ותצמצם מספר הרישיונות המונפקים). בנוסף, הארכת תוקף הרישיון תפחית את העיסוק של הרגולטור בהנפקת רישיונות ובעבודה המשרדית הכרוכה בכך, ובכך תפנה זמן ומשאבים לפעולות פיקוח בנמלים.

35.3. לאחר ביצוע הרפורמה (ותיקון התקנות) יהיה הרוב המוחלט של מיני הדגים המיובאים פטור לחלוטין מן החובה לקבל רישיון. בנוסף, תוקף הרישיון של דגים ממינים חדשים יוכפל לאחר הרפורמה משישה חודשים לשנה.

36. הקלות בדרישות החלות על יבוא למטרות מחקר

36.1. הוחלט לצמצם את תחולת החובות הקיימות על יבוא למטרות מחקר, באמצעות הבחנה לפי מין הדג (הבחנה מבוססת ניהול סיכונים). מיני הדגים שמופיעים ברשימה הלבנה ומיובאים למטרות מחקר יהיו פטורים מחובות הדיווח ולא תחול כל חובה על מוסד המחקר או על היבואן לאחר סיום המחקר

(הם יהיו חופשיים להעביר את הדג לאדם אחר או לשחרר אותו לחופשי, בכפוף להוראות דינים אחרים).

36.2. יבוא של דגים ממינים שאינם מופיעים ברשימה הלבנה של הרגולטור (אשר כיום מפורסמת על ידי הרגולטור ובעתיד תפורסם בתוספת השלישית לתקנות) יהיה חייב בחובת דיווח על מספר הדגים. עם סיום המחקר, מוסד המחקר או היבואן (לפי העניין) יחויבו לקבל מן הרגולטור אישור טיפול בדגים לאחר המחקר, למשל לאן ניתן להעביר את הדגים והאם יש להוציאם ממדינת ישראל.

ב. כימות עלויות הרגולציה

37. במסגרת התהליך יושמה מתודולוגיית כימות איכותנית. כימות העלויות נעשה רק ביחס לעלויות הישירות של הרגולציה ואינו כולל עלויות עקיפות, עלויות אלטרנטיביות ועלויות משקיות. מתודולוגיית הכימות התבססה על שני מקורות:

37.1. הספר השלישי במדריך הממשלתי להפחתת הנטל הרגולטורי (2015);

37.2. מדריך ה-OECD לכימות עלויות רגולציה:

OECD Regulatory Compliance Cost Assessment Guidance (2014) ("CCA")

38. כימות עלויות הרגולציה החל במסגרת איסוף המידע בציר בעלי העניין, כחלק מהפגישות עם בעלי העניין והשולחנות העגולים שנערכו. התהליכים המרכזיים שמופו בשלב ניתוח הרגולציה פורקו לתתי-תהליכים, אשר מהם נגזרו החובות הרגולטוריות הפרטניות. מתוך כל חובה נותחו הפעולות שעל בעלי העניין לבצע כדי לעמוד בה. רכיבי העלות של כל פעולה כומתו באמצעות מידע פרטני מבעלי העניין, נתונים שהתקבלו מהרגולטור ונתונים משקיים (למשל, שכר טרחת עורך דין).

39. תחשיב הכימות מביא בחשבון את השכיחות היחסית של רכיבי עלות הרגולציה. כימות העלויות כולל התייחסות לתוחלת של כל פעולה (תדירות הבדיקות; תדירות חידוש רישיון; שיעור הבקשות שמועברות לבחינה מעמיקה) ו"לנתח השוק" (מתוך כלל התהליכים אצל הרגולטור) של חובות, פעולות ורכיבי עלות (למשל, עלויות בדיקה שנערכת עבור מוצר או תהליך מסוג מוגדר שוכללו לפי "נתח השוק" שלהם בהשוואה ליתר החובות או התהליכים המקבילים).

40. בתהליך כימות עלויות הרגולציה נמצא שהעלויות הישירות של הרגולציה שניתנות לכימות משקפות רק חלק קטן מן העלויות שהרגולציה מטילה על הציבור ועל המשק.

ג. ניתוח השפעות התכנית המשרדית להפחתת הנטל הרגולטורי

ג.1. שינויים בבירוקרטיה

41. הרפורמה שמוביל הרגולטור לביטול משטר הרישיונות ולהרחבת מערך הפיקוח, מהווה את לב התכנית המשרדית להפחתת הנטל הרגולטורי.

42. הרגולטור מצמצם שלב בשרשרת היבוא, מסיט את העומס מצוואר הבקבוק בתהליך ובכך מונע נזקים כלכליים שנגרמים לציבור היבואנים.

43. התכנית צפויה להפחית 68.6% מהעלות הישירה של הבירוקרטיה: יופחתו 66.7% מעלויות הכספיות של הבירוקרטיה ו-66.7% מימי המתנה.

44. מניתוח העומסים עולה שהם מייצרים בעיקר עלויות עקיפות ועלויות המתבטאות באובדן אלטרנטיבות. בהתאם למתודולוגיה, עלויות אלו לא כומתו ולכן הן לא באו לידי ביטוי בהערכת עלויות הרגולציה, אלא רק במסגרת מיפוי העומסים האיכותני. לצמצום החובות במישור הבירוקרטיה תהיה השפעה ניכרת על המשק, שאינה מוצגת כאן.

ג.2. שינויים בדרישות הרגולציה

45. במסגרת התכנית הרגולטור ממיר חובות במישור הבירוקרטיה לחובות במישור הדרישות. השינוי נובע ממתן הפטור מחובת הרישיון למינים המפורטים ברשימה הלבנה. לגבי אותם מינים המשטר הרגולטורי ישתנה ממשטר של רישיונות למשטר של נורמה מחייבת. לא צפוי שינוי בעלויות הרגולציה, שכן תוכן הדרישות היה קיים גם במסגרת חובת הרישיון. המנגנון הבירוקרטי בוטל רק לגבי דגים המופיעים ברשימה הלבנה.
46. בנוסף, באמצעות עדכון הרשימה הלבנה, יחול שיפור איכותני במישור הדרישות. נוסף על עצם העדכון וטיוב תוכן הרשימה, הרשימה תתייחס בעיקר למינים מותרים ובכך תהיה פשוטה, ברורה ותקיף מספר רב יותר של דגים.

ג.3. התאמה של הדרישות הטכניות למקובל בעולם

47. לא רלוונטי. התכנית לא עוסקת בהתאמת דרישות טכניות למקובל בעולם. הרגולציה אינה מכילה דרישות טכניות משום שלא מדובר במפרט טכני או הנדסי. מדובר בטובין לא הומוגניים (אורגניזמים חיים) ולכן אין דרישות טכניות. מעבר לכך, הרגולציה על מיני הדגים החיים שניתן להכניס למדינת ישראל לא יכולה להיות זהה לרגולציה של מדינה אחרת. עסקינן בהגנה על בית הגידול (ecosystem) המקומי בישראל והאינטרס הציבורי הוא מניעת חדירת מינים פולשים שישבשו את האיזון האקולוגי. לכן מעצם טיבה של הרגולציה לא ניתן להעתיק ממדינה אחרת את רשימת המינים החיים שעלולים לשבש את בית הגידול בישראל.

ג.4. ניתוח השפעות משקיות של התכנית

48. התכנית תביא להגברת התחרותיות באמצעות ביטול חסמים בירוקרטים ומעבר לשימוש בנורמות ברות אכיפה. היבטים אלה של התכנית יקלו על עסקים קטנים ובינוניים ויעודדו יזמות.
49. חיזוק כלי הפיקוח וביטול תהליך הבירוקרטיה ישפרו את ההתמודדות עם עבריינות. רובד זה של התכנית מתבסס על הרחבת פעולות האכיפה לכל רחבי הארץ ועל פינוי משאבים ממשלתיים לפעולות פיקוח ואכיפה.

נספח א' – כימות הפחתת עלויות רגולציה

הטבלה הבאה מציגה את עלויות הרגולציה במסגרת התהליכים השונים, לפני התכנית ולאחריה. הטבלה מציגה את סך העלויות הישירות למשק לפי תחשיב מצרפי.

מספר תהליך	שם התהליך	סוג עלות	עלות מצב קיים	עלות לאחר תכנית
1	קבלת רישיון ליבוא זני דגים למטרת גידול ורבייה	עלות בירוקרטיה – כסף (₪)	615	168
		עלות בירוקרטיה - ימי המתנה	144	42
		עלות דרישות – כסף (₪)	-	-
2	קבלת רישיון ליבוא זני דגים למטרת מחקר	עלות בירוקרטיה – כסף (₪)	1,117	188
		עלות בירוקרטיה - ימי המתנה	138	40
		עלות דרישות – כסף (₪)	-	-
3	קבלת רישיון ליבוא זני דגים למטרת מסחר	עלות בירוקרטיה – כסף (₪)	4,282	1,166
		עלות בירוקרטיה - ימי המתנה	1,000	291
		עלות דרישות – כסף (₪)	-	-
4	קבלת אישור לצורך קבלת פטור ממכס	עלות בירוקרטיה – כסף (₪)	480	480
		עלות בירוקרטיה - ימי המתנה	80	80
		עלות דרישות – כסף (₪)	-	-

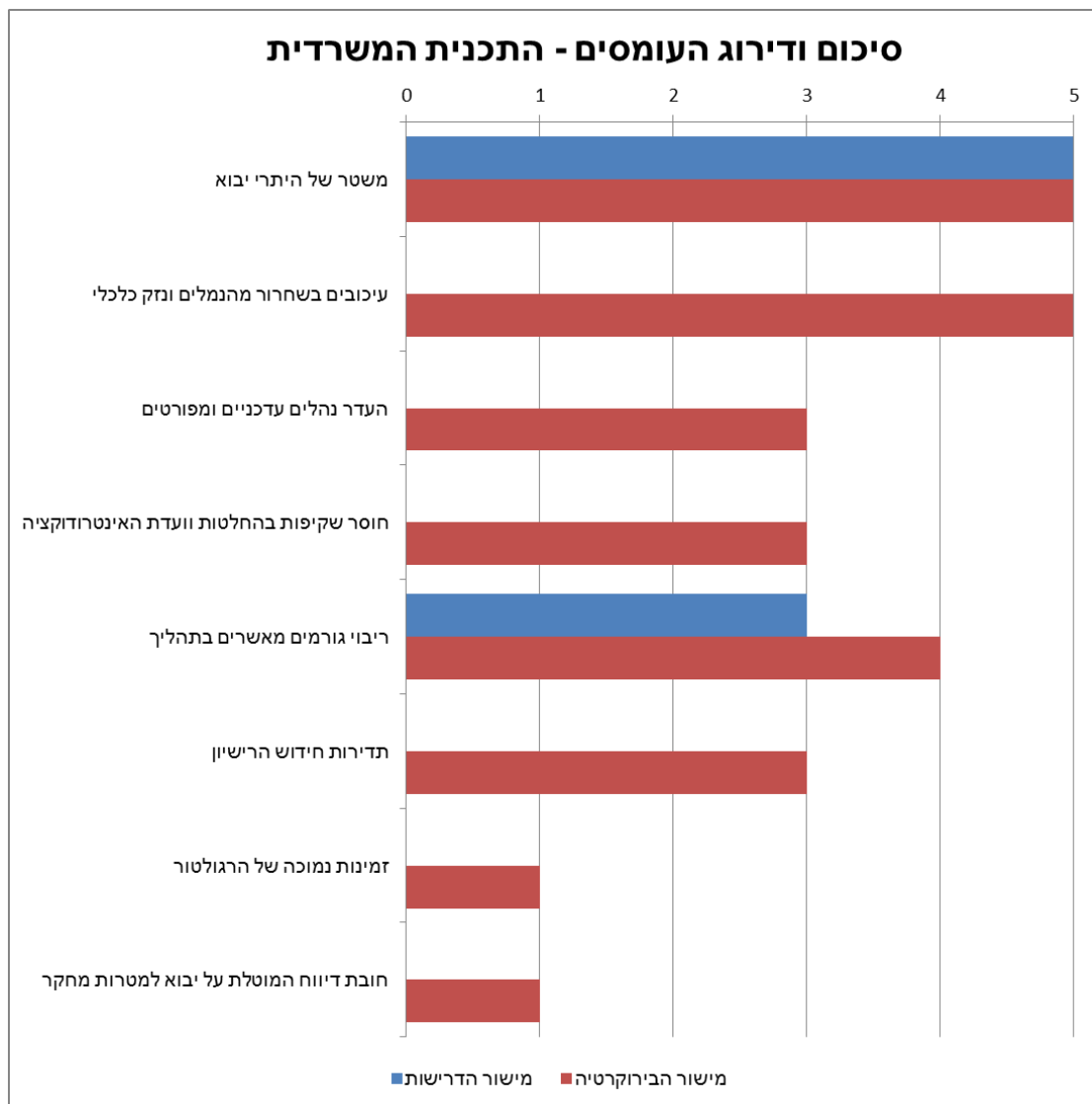
עלות לאחר הפחתה			עלות רגולציה קיימת		
בירוקרטיה		דרישות (₪)	בירוקרטיה		דרישות (₪)
זמן המתנה	כסף (₪)		זמן המתנה	כסף (₪)	
453	2,002	0	1,361	6,494	0

66.7%	69.2%	0%	הפחתה באחוזים
-------	-------	----	---------------

בירוקרטיה	דרישות	הפחתה משוכללת באחוזים
68.6%	0%	

נספח ב' – פירוט העומסים הרגולטורים שקיבלו במסגרת התכנית

1. להלן יוצגו העומסים הרגולטוריים שזוהו במסגרת גיבוש התכנית. התכנית מתמודדת עם שמונה עומסים רגולטוריים. שניים מן העומסים מתייחסים למישור הדרישות (התוכן המהותי של הרגולציה), בעוד שכל השמונה מתייחסים למישור הבירוקרטיה (התהליכים שמבוצעים על ידי הרגולטור או בממשק בינו לבעלי העניין).²
2. התרשים שלהלן מסכם את העומסים השונים שמופו במסגרת התכנית המשרדית להפחתת הנטל הרגולטורי ואת עוצמתו של כל עומס, בחלוקה למישור הדרישות ולמישור הבירוקרטיה.

² בסעיף ההגדרות של החלטת ממשלה 2118 מיום 22.10.2014 בנושא "הפחתת הנטל הרגולטורי" הוגדרו המונחים הבאים: "עלות העמידה בדרישות הרגולציה – העלות הישירה הכרוכה בעמידה בדרישות התוכן של הרגולציה"; "עלות הבירוקרטיה – העלות הישירה הנובעת מתהליכי העבודה מול הרגולטור כגון חובות דיווח, הגשת בקשות וטפסים, קבלת רישיונות, זמני המתנה וכו'".

א. עומסי ליבה:

3. עומס 1: משטר של רישיונות יבוא.

- 3.1. כיום יבוא מיני דגים חיים מותנה בקבלת רישיון מהרגולטור. לצורך הנפקת רישיון יבוא יש לפנות לרגולטור באמצעות טופס ייעודי ולפרט את מין הדג ופרטים נוספים. אם המין מופיע ברשימה הלבנה, הרגולטור מאשר את היבוא ומנפיק רישיון.
- 3.2. התהליך המהותי שמבצע הרגולטור נעשה במסגרת וועדת האינטרודוקציה, שדנה בבקשות ליבוא מינים חדשים ומחליטה האם להכניסם לרשימה הלבנה או לא. כאשר מוגשת לרגולטור בקשה לרישיון יבוא הרגולטור לא האם מין הדג מסוכן או לא. בחינה זו מבוצעת רק על ידי וועדת האינטרודוקציה. תהליך הנפקת הרישיון כולל רק השוואה של הבקשה לרשימה הלבנה, שהרגולטור פרסם זה מכבר.
- 3.3. בעלי העניין טענו שהרגולטור מאשר את כל הבקשות ליבוא מיני דגים שברשימה הלבנה. למעשה, מרגע שהוחלט אם מין דג מאושר ליבוא או לא, והדבר פורסם ברשימה הלבנה, מודבר בתהליך טכני שאינו מערב שיקול דעת. אין צורך בהנפקת רישיון כיוון שהנורמה כבר נקבעה ופורסמה. משטר הרישוי מייצר בירוקרטיה מיותרת שמכבידה הן על הרגולטור (שנדרש לטפל בכל בקשה יבוא באופן טכני) והן על היבואנים (שחייבים לבקש מראש רישיון יבוא).
- 3.4. בהקשר זה בעלי העניין ציינו שקיימת בעיה בזמינות של הרגולטור. בשל הזמינות המוגבלת של הרגולטור בעלי העניין נאלצים להמתין לשירות בנקודות שונות של התהליך. לעיתים הם ממתניים כדי לקבל רישיון. או לצורך קבלת הבהרות ומידע. בנוסף, במחלק מהמקרים הם ממתניים שאיש המקצוע של הרגולטור יגיע לנמל לצורך בדיקה ושחרור הסחורה. כל הפניות מתנקזות לאיש מקצוע אחד שאחראי גם לטיפול בהנפקת הרישיונות וגם לפיקוח המקצועי ובאכיפה.
- 3.5. משטר הנפקת הרישיונות מחייב זמינות של הרגולטור במשרד לצורך הנפקת רישיונות, אשר פוגעת בזמינות שלו לביצוע משימות פיקוח ולשחרור הסחורה בנמל.
- 3.6. בעלי העניין ציינו שבנוסף לעלויות ישירות, עומס זה גורם להם נזקים עקיפים מסוגים מגוונים כמו אבדן הזדמנויות עסקיות ופגיעה במוניטין. קשה לכמת עלויות אלו, אך בעלי העניין הדגישו שמדובר בעלויות כבדות.
- 3.7. ניתוח העומס:
- 3.7.1. השפעה במישור הדרישות: משטר רישיונות.
- 3.7.2. השפעה במישור הבירוקרטיה: תהליכים מסורבלים; התמשכות תהליכים.

4. עומס 2: עיכובים בשחרור מהנמלים ונזק כלכלי.

- 4.1. לרגולטור מפקח מקצועי אחד בלבד אשר נע בין הנמלים השונים במטרה לאכוף את דרישות הרגולציה ולאתר הפרות. למרות שמדובר במפקח בודד שתפקידו מחייב נסיעות רבות, אין למפקח רכב, דבר המקשה על הרגולטור לבצע פיקוח אפקטיבי. כאשר המפקח מתעכב בהגעה אל מקום היבוא, הדגים מתים ונגרם נזק כלכלי ליבואנים. בעלי העניין לא מלינים על עצם הפיקוח, אלא רק על זמן ההמתנה להגעתו של המפקח.
- 4.2. מהירות התגובה של הרגולטור הופכת סוגיה זו לקריטית כיוון שמדובר בדגים חיים. עיכוב של שעות בודדות עלול לגרום נזק חמור לסחורה.

4.3. כיום פעולות הביקורת מבוצעות בנמלי היבוא. כך נוצר צוואר בקבוק קריטי – הדגים מצויים לאחר מסע ארוך והם רגישים ביותר. המתנה או עיכובים בנקודה זו בעלת פוטנציאל כמעט וודאי להסבת נזק ליבואנים. בנוסף, עיכוב הדגים החיים עלול לגרום לפגיעה ברווחתם של הדגים ומכאן ליצירת בעיות במישור צער בעלי חיים. יש חשיבות לקצר את זמני ההמתנה בנמל ולהעביר חלק מפעולות הפיקוח לאתרים אחרים.

4.4. בשל הזמינות המוגבלת ועל מנת למנוע פגיעה בסחורה כתוצאה מזמני ההמתנה לגורמי הפיקוח, כיום הבדיקות מבוצעות על ידי רופאים ווטרינריים שמוצבים בנמלים למטרות ביקורת ווטרינרית. לרופאים הוטרינריים אין את המומחיות המקצועית הנדרשת לזיהוי מין הדג ולכן הבדיקה לא יעילה ואיטית. ההיעזרות ברופאים הוטרינריים לא מספקת פתרון מספק לפיקוח על הנורמות של הרגולטור, היא מכבידה על הרופאים הוטרינריים (ובכך מייצרת עומסים ברגולציה שבאחריותה) ובעיקר מאריכה ומסרבלת את תהליך הבדיקה בנמל.

4.5. ניתוח העומס :

4.5.1. השפעה במישור הדרישות : אין.

4.5.2. השפעה במישור הבירוקרטיה : תשתית חסרה ; התמשכות תהליכים.

ב. עומסי משנה :

5. עומס 3: העדר נהלים עדכניים ומפורטים.

5.1. הרגולטור מחיל שלושה משטרי רישוי לפי מטרת היבוא (גידול ורבייה, מסחר ומחקר), כאשר תחת כל משטר יש שלבים שונים עם דרישות שונות במקצת. כיום מפורסם באתר האינטרנט של הרגולטור נוהל יבוא ישן. נמצא שהנוהל לא מתאר את התהליך עצמו ולא מפרט את כל הדרישות מהמפוקחים.

5.2. כתוצאה מכך אין למפוקחים מידע מלא, ברור ועדכני. עדות לבלבול ולאי הבהירות בנוגע לחובות הוא התדירות הרבה בה פונים המפוקחים לרגולטור על מנת לדלות אינפורמציה ולקבל הנחיות. העומס בולט במיוחד לאור העובדה שמדובר בתהליך פשוט יחסית, שלא אמור לעורר שאלות.

5.3. ניתוח העומס:

5.3.1. השפעה במישור הדרישות : אין.

5.3.2. השפעה במישור הבירוקרטיה : אי בהירות.

6. עומס 4: חוסר שקיפות בהחלטות וועדת האינטרודוקציה.

6.1. כאשר מוגשת בקשה ליבוא דג ממין חדש יש לכנס את וועדת האינטרודוקציה כדי שתדון באותו מין. הוועדה יכולה לאשר את הדג (ובכך להכניסו לרשימה הלבנה) או לא. אם מין הדג אושר, הוא יופיע ברשימה הלבנה.

6.2. הרגולטור לא מפרסם את ההחלטות שלא לאשר מיני דגים ולא מתפרסמת רשימה של מיני דגים שנבדקו ונמצאו מסוכנים. בנוסף, לא מתפרסם מידע על מיני דגים שנבדקו ונפסלו ומהי סיבת הפסילה. הדבר עלול לגרום להגשת בקשות ליבוא מיני דגים שכבר נבדקו ונפסלו בעבר.

6.3. ניתוח העומס :

6.3.1. השפעה במישור הדרישות : אין.

6.3.2. השפעה במישור הבירוקרטיה : אי וודאות ; אי בהירות ; התמשכות תהליכים.

7. עומס 5: ריבוי גורמים מאשרים בתהליך.

7.1. היבואנים נדרשים להתנהל מול מספר גורמים לצורך יבוא מינים של דגים חיים.

7.2. על מנת לשחרר רכיכות וחסרי חוליות המיובאים למטרות גידול ורבייה יש צורך באישור הרגולטור ובאישור של שירות המזון במשרד הבריאות. מאחר ומדובר בסחורה שלא מיועדת למאכל אלא למטרת גידול ורבייה לא ברור מדוע שירות המזון של משרד הבריאות מטיל דרישות רגולטוריות ומבצע ביקורת. לטענת הרגולטור בפועל שירות המזון מתייעץ איתו ביחס למשלוחים של רכיכות וחסרי חוליות מאחר ששירות המזון אינו יודע איך להתמודד עם סוגיה זו של מינים חיים.

7.3. על מנת לקבל רישיון ליבוא למטרת מחקר ולמטרות גידול ורבייה, על המפוקח לקבל רישיון יבוא מאגף הדיג וכן את אישור השירותים הווטרינרים. כאשר מדובר ביבוא של דגי מים מלוחים יש צורך ברישיון שלישי מאת רט"ג. בפועל על המפוקח לעבור בשלוש תחנות שונות על מנת לקבל רישיון יבוא.

7.4. ניתוח העומס :

7.4.1. השפעה במישור הדרישות : כפל דרישות (חפיפות) ; כפל דרישות (סתירות).

7.4.2. השפעה במישור הבירוקרטיה : ריבוי גורמים ושלבם ; אי בהירות.

8. עומס 6: תדירות חידוש הרישיון.

8.1. הרישיונות שהרגולטור מנפיק ניתנים לפרק זמן קצר : חצי שנה בלבד. למרות זאת, רשימת מיני הדגים המותרים ליבוא משתנה בתדירות נמוכה מאוד. כלומר, אין שינויי נסיבות שבגינן אי אפשר להעניק רישיון לתקופה ארוכה יותר. כאמור, ההחלטה המהותית שמקבל הרגולטור היא האם לאפשר יבוא של מין הדג או לא. לכן, לאחר אישור מין הדג על ידי וועדת האינטרדוקציה, כעיקרון היבוא מותר וקביעה זו נשארת בתורף לתקופה ארוכה.

8.2. ניתוח העומס :

8.2.1. השפעה במישור הדרישות : אין.

8.2.2. השפעה במישור הבירוקרטיה : רישיון בעל תוקף קצר.

9. עומס 7: זמינות נמוכה של הרגולטור.

9.1. בעלי העניין ציינו שקשה להשיג את הרגולטור בטלפון בכדי לקבל מידע ותשובות בקשר לתהליך הנפקת הרישיונות. כיום כל הפניות מתנקזות למפקח המקצועי שמטפל גם בהנפקת הרישיונות וגם בפיקוח ובאכיפה. הזמינות המוגבלת של הרגולטור גורמת לעיכובים בתהליכים מולו. נראה שעומס זה נגרם כתוצאה מעומס 1, שתואר לעיל.

9.2. ניתוח העומס :

9.2.1. השפעה במישור הדרישות : אין.

9.2.2. השפעה במישור הבירוקרטיה : תהליכים מסורבלים ; התמשכות תהליכים.

10. עומס 8: חובת דיווח המוטלת על יבוא למטרות מחקר.

10.1. הרגולטור מציב מספר חובות ייחודיות על יבוא דגים חיים למטרות מחקר. בין היתר, חלות על היבואן חובות דיווח תקופתי על מספר הדגים ברשות מוסד המחקר ודיווח על סיום המחקר.

10.2. חובות אלו חלות רק על יבוא למטרות מחקר. אלא שמוסדות מחקר מתפקדים לעיתים קרובות ממש כמו תחנות הסגר – פיקוח הדוק, הפרדה מן הסביבה ובקרה רציפה. לכן התעוררה שאלת הצורך באותן חובות.

10.3. ניתוח העומס :

10.3.1. השפעה במישור הדרישות: אין.

10.3.2. השפעה במישור הבירוקרטיה: דרישות מידע ומסמכים.

נספח ג' – פירוט העומסים הרגולטורים שלא קיבלו מענה במסגרת התכנית

1. עיקר העומסים שהוצגו על ידי בעלי העניין מפורטים בנספח ב' של התכנית המשרדית. בנספח זה מפורטים עומסים שלא קיבלו מענה במסגרת התכנית, כפי שנמסרו על ידי בעלי העניין, וכן סוגיות רחב שאינן תחת אחריותו הישירה של הרגולטור.

א. עומסים שלא קיבלו מענה במסגרת התכנית

2. **אכיפה מוגזמת ולא מוצדקת**

2.1 בעלי עניין טענו לעיתים קורה שהספק בחו"ל שוגה ומוסיף שלא בכוונה למשלוח דגים נוספים. דגים אלו לא מופיעים במסמכים ולעיתים הם לא נכללים ברשימה הלבנה. מדובר בטעות נפוצה כי כאשר אוספים את הדגים לתוך השקיות, יכולים להיתפס גם דגים נוספים. כתוצאה מכך היבואן נקנס למרות שאין לו דרך למנוע בעיה זו. הקנסות מוטלים גם כאשר מדובר בדג אסור אחד בין אלפי דגים מותרים (אחוז טעות נמוך מאוד).

2.2 טענת בעלי העניין נדחתה מכיוון שהאחריות לעמידה בדרישות הרגולציה מוטלת על היבואן. יבואן שנתפס בהפרת הוראות הפקודה או התקנות תמיד יטען שמדובר בטעות אנוש או בתקלה טכנית שאינה באחריותו, אלא באשמת הספק במדינה זרה. כמקובל בישראל, האחריות למשלוח ולעמידה בהוראות החוק מוטלת על היבואן.

2.3 הרגולטור הוסיף והבהיר כי הוא מנסה להבחין בין מקרים של טעות אנוש לבין הפרה מכוונת. ברוב המקרים בהם נתפס משלוח שהכיל דגים אסורים ביבוא, הדגים האסורים הוחבאו. בנוסף, הדגים האסורים שמוברחים לישראל הם לעיתים קרובות דגים יקרים בהרבה מן הדגים המותרים שהיו במשלוח. ממצאים אלו מלמדים שלרוב לא מדובר בטעות אנוש. הרגולטור ויחידות החקירה מפעילים שיקול דעת כאשר נראה שמדובר בטעות טכנית.

3. **היעדר עדכון של הרשימה הלבנה**

3.1 נטען שהרשימה הלבנה (מיני דגים שמאושרים ליבוא) ישנה ולא עודכנה מזה שנים. בעיה זו מצמצמת את מיני הדגים שמותר להכניס לישראל ומחייבת את היבואן ואת הרגולטור בהליך בירוקרטי, במסגרתו יש צריך להמתין לכינוס של וועדת האינטרדוקציה על מנת לאשר את המין.

3.2 טענת בעלי העניין נדחתה מכיוון שתדירות העדכון נגזרת מתדירות אישור בקשות ליבוא מינים חדשים. בתקופה האחרונה הרגולטור עמל על עדכון מקיף של הרשימה הלבנה. במסגרת התקנות החדשות, הרגולטור הרחיב את היקף הדגים ברשימה ועדכן את תוכנה.

4. **תהליך חידוש רישיון**

4.1 נטען כי הליך חידוש רישיון היבוא מכביד על בעלי העניין. הנהלים לא ברורים וכי התהליך מצריך פניות רבות לרגולטור ושליחת מסמכים באמצעות פקס. כתוצאה מכך לעיתים קרובות רישיון היבוא הישן מסתיים לפני שהיבואן מספיק לחדש אותו.

4.2. טענת בעלי העניין נדחתה מאחר שתהליך חידוש הרישיון הוא תהליך זהה לתהליך קבלת הרישיון. זה תהליך שלא מצריך פנייה לרגולטור או שליחת פקסים אלא מילוי טופס מקוון בלבד. בנוסף, מדובר בתהליך שבעלי העניין מורגלים לבצע ואחריות לקבלת רישיון חדש היא של היבואן ועליו לשים לב מתי המועד הרישיון פג. יוער כי במסגרת התכנית יבוטל משטר הרישיונות כמעט לחלוטין ותוקף הרישיונות אף יוארך.

ב. עומסים נוספים וסוגיות רוחביות

5. השלכות מסחריות של הרגולציה

5.1. בעלי העניין טענו שכתוצאה מן העומסים השונים, הרבה ספקים בעולם לא מעוניינים לעבוד איתם ולמכור סחורה לישראל. ההתנגדות נובעת בשל הפגיעה באיכות הסחורה, אי וודאות לגבי פסילת סחורה וסכסוכים סביב פסילות של סחורה.

5.2. בעלי העניין הסבירו כי מדובר בעיקר בעלויות עקיפו או באובדן של הזדמנויות עסקיות.

6. הרגולציה של רט"ג מכבידה

6.1. בעלי העניין התלוננו על הרגולציה של רט"ג. לדבריהם, רט"ג אוסרת על יבוא ומסחר במינים מסויימים, כדי להגן עליהם. לפי היבואנים, הרגולציה של רט"ג נועדה למנוע צייד ודייג של אותם מינים מוגנים. היבואנים טענו שבשל האיסור על יבוא של אותם מינים, רט"ג דווקא גורמת למחסור ולביקוש לאותם מינים. לכן היבואנים סבורים שעל רט"ג לאפשר יבוא של מינים מוגנים ממדינות שבהם הם אינן מוגנים, כדי לענות על הביקוש להם וכך למעשה למנוע מראש את התמריץ לדייג ולצייד שלהם בטבע.

6.2. טענה נוספת של היבואנים כלפי רט"ג היא שרט"ג פרסמה רשימה משלה אשר כוללת מינים מותרים למסחר וליבוא. כתוצאה מכך, היבואנים צריכים להצליב בין דרישות (שאינן בהכרח מתאימות) של שני רגולטורים: אגף הדיג ורט"ג. חלק מהדרישות סותרות וחלקן חופפות. מצב זה מוביל לאי בהירות ובלבול בקרב היבואנים.

6.3. יוער כי רט"ג איננה כפופה להחלטת ממשלה 2118 מיום 22.10.2016, ולכן אינה צפויה לגבש תכנית להפחתת הנטל הרגולטורי.

נספח ד' – תכנית עבודה לביצוע התכנית המשרדית להפחתת הנטל הרגולטורי

שם משימה	אחראי	תאריך סיום	סוג המדד	מדד	תאריך סיום למדד	ערך במועד למדד	שותפים (שם ותפקיד)
1. ביטול משטר הרישיונות – תיקון צו יבוא חופשי	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות מים	1.1.2017	מוחלט (בינארי)	מסירת למשרד הכלכלה תיקון לפרטי מכס של כל הדגים חיים, לפיו לצידם יופיע: "אגף הדיג במשרד החקלאות למעט המינים המופיעים בתוספת השלישית לתקנות הדיג, 1937"	1.1.2017	1	יעל אמסלם, ראש ענף במרכז לסחר חוץ
2. הארכת תוקף ברישיון הנוכחי לשנתיים (בתקופת הביניים עד לביצוע הרפורמה)	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות מים	1.9.2016	מוחלט (בינארי)	פרסום נוסח חדש של הרישיון שתוקפו לשנתיים	1.9.2016	1	
3. פרסום סיכומי ישיבות של וועדת אינטרודוקציה	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות	31.12.2017	מוחלט (בינארי)	שיעור ישיבות הוועדה בשנת 2017 שיופץ עבורן סיכום בתוך שבועיים ממועד הישיבה	31.12.2017	100%	
4. כתיבת נוהל מעודכן המתאר את משטר היבוא החדש	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות	1.1.2017	מוחלט (בינארי)	פרסום נוהל יבוא מעודכן ובהיר לאחר שנבדק על ידי תחום מדיניות רגולציה	1.1.2017	1	גיא מור, מנהל תחום מדיניות רגולציה
5. עדכון יבואנים באופן אקטיבי באמצעות רשימת תפוצה של כתובות דואר אלקטרוני	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות	1.11.2016	מוחלט (בינארי)	הפצת כל תיקון לנוהל וכל החלטה של וועדת האינטרודוקציה באמצעות דואר אלקטרוני	1.11.2016	1	
6. הקצאת רכב למפקח של הרגולטור	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות	1.1.2017	מוחלט (בינארי)	מסירת רכב למפקח	1.1.2017	1	רחל פנצר, סמנכ"ל בכיר למנהל ומשאבי

שם משימה	אחראי	תאריך סיום	סוג המדד	מדד	תאריך סיום למדד	ערך במועד למדד	שותפים (שם ותפקיד)
							אנוש; קאסם אבו-זר, מנהל תחום לוגיסטיקה ונכסים; סיון ינקוביץ, מנהלת אגף בכירה לתקציבים
7.	פרסום רשימה של מיני דגים חדשים שאושרו ונפסלו על ידי הרגולטור	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות	1.1.2017	מוחלט (בינארי)	פרסום באתר אינטרנט של היחידה את רשימת מיני הדגים החדשים שאושרו ונפסלו על ידי הרגולטור, כולל נימוקים לסירוב ותאריך קבלת ההחלטה	1	
8.	ביטול חובת דגים שיובאו למטרות מחקר	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות מים	1.1.2017	מוחלט (בינארי)	פרסום נוהל על ביטול החובות על דגים שמופיעים ברשמה הלבנה, כמפורט בסעיף 36 – באתר האינטרנט של הרגולטור ובאמצעות דואר אלקטרוני ליבואנים	1	
9.	אימוץ נוהל לניהול סיכונים בפיקוח ובאכיפה	ניר פרוימן, מנהל אגף בכיר לדיג ולחקלאות מים	1.10.2017	מוחלט (בינארי)	אימוץ נוהל ניהול סיכונים באכיפה ובפיקוח על איסור על יבוא ואחזקת מיני דגים	1	